

Người Việt ty nạn đánh cộng tại Moritzburg

BS Trần Văn Tích

Lời giới thiệu:

Thưa các anh chị,

Gần đây có 1 câu chuyện thời sự xảy ra bên Đức (trong lãnh thổ của Đông Đức ngày xưa) tại thị xã Moritzburg, nơi mà người Thị trưởng muốn xây 1 Pavillon để kỷ niệm ngày mà 60 năm về trước, Hồ Chí Minh có sang và có thăm 1 số các thiếu niên Việt Nam Bắc Kỳ sinh sống và học hành.

Anh BS Tích cho biết là hết tất cả các chi phí sẽ do tòa Đại Sứ Việt Nam cộng sản trả. Thị Trưởng thành phố này đồng ý cho phép xây.

Tuy nhiên các Hội Đoàn Việt Nam Ty Nạn bên Đức đã đoàn kết gửi kháng thư và tích cực hoạt động lobby phản đối việc xây cất tượng niệm Hồ Chí Minh này.

Kết quả là dự án xây cất này đã được hủy bỏ.

Khi đọc lá thư do anh BS Tích gửi (đính kèm), tôi có vài nhận xét:

1) Trái với nhiều người chúng ta nghĩ, cái tên Hồ Chí Minh còn có 1 giá trị tinh thần đối với cộng sản Hà Nội.

Bây giờ cộng sản Việt Nam chia rẽ, “năm cha, ba mẹ”, bên theo Nga, bên theo Tàu, bên muốn ngả theo Hoa Kỳ và Âu Châu. Chúng nó không đoàn kết và chỉ còn cái mẫu số chung là con cháu Hồ Chí Minh mà thôi. Bất cứ việc gì cũng phải treo hình Hồ Chí Minh lên trên mới có “chính nghĩa”.

2) Tất cả các dự án xây cất như vậy sẽ tốn kém công quỹ quốc gia, nhưng một số người tại tòa Đại Sứ và trong Đảng sẽ có dịp rút ruột, chia tiền với nhau. Ai cũng có lợi chứ dân nghèo Việt Nam, khổ luôn luôn vẫn khổ!

3) Cộng Đồng người Việt bên Đức có tinh thần cao mới dẹp bỏ các ty hiềm cá nhân và đảng phái để đoàn kết với nhau về vụ này. Tôi ngạc nhiên và thích thú thấy anh Tích cho biết là chính người Đức cũng phải công nhận là người Đức gốc Việt thuộc và hát Quốc Ca Đức hơn các lực sĩ trong hội tuyển đá banh của Đức.

4) Việc này làm tôi hiểu là các cuộc hội họp lớn của Cộng Đồng Việt Nam bên Đức đều có hát Quốc Ca Đức cùng với Quốc Ca Việt Nam [Cộng Hòa]. Việc này phù nhận một vài tin đồn là các người Việt Nam bên Đức hội họp trong các lễ lớn nhưng không bao giờ hát quốc ca hay chào cờ cả.

5) Tôi rất phấn khởi về việc này. Mình sống ở đâu thì phải có sự Trung thành (Allegiance) và biết ơn với Quốc gia đã cho chúng ta sinh sống và nhập tịch.

“Ăn cây nào, rào cây nấy”

Nếu nghĩ khác thì e rằng chúng ta chỉ là người vô ơn mà thôi, và các con các cháu chúng ta cũng sẽ học bài học Vô Ôn này.

Anh Tích ơi, cảm ơn anh Tích rất nhiều,

Nguyen Thuong Vu

Thời mỗ ma cộng sản Đức, Neues Deutschland (Nước Đức mới) là một thứ báo Nhân dân của Đông Đức. Sau khi nước Đức thống nhất, đảng cộng sản Đông Đức phải thay tên đổi họ để tiếp tục tồn tại nhưng tờ Neues Deutschland thì vẫn giữ nguyên tên gọi. Trong chế độ cộng sản cũ, Neues Deutschland phát hành mỗi ngày hàng triệu bản. Nay thì nó chỉ còn là một tờ nhật báo nhỏ bé với số ấn bản phát hành chính thức được thông báo là 48,811. Trụ sở ban chủ trương tờ báo đặt tại Berlin. Tờ báo gắn bó chặt chẽ với Đảng Tả (Die Linke), tức đảng cộng sản Đức.

Nhân vụ Hồ Chí Minh đến thăm mấy trăm nam nữ thanh thiếu niên du học ở Moritzburg ngày 29-07-1957 và hiện nay đang được phe cộng sản lợi dụng muốn vinh danh tên sát nhân tập thể khiến xảy ra sự phản kháng mạnh mẽ từ phía những người chống cộng, tờ Neues Deutschland bỗng dưng nhảy vào và loan tin về nội vụ trên ấn bản phát hành ngày cuối năm 2016. Đầu đề bài viết là Moritzburg knickt im Streit von einem Erinnerungsort für den Aufenthalt vietnamesischer Kinder vor 60 Jahren ein. (Moritzburg gây gục trong vụ chống đối liên quan đến một nơi kỷ niệm chuyến lưu ngụ của trẻ em Việt Nam trước đây 60 năm). Tác giả bài báo là ký giả Hendrik Lasch, tự nhận là cư dân Moritzburg. Tôi xin trích dịch đoạn văn sau đây, liên quan trực tiếp đến chiến dịch người tỵ nạn cộng sản Việt Nam tại Đức chống lại Việt cộng và những kẻ a tòng (1).

“Thực ra không phải chỉ có các chính trị gia hữu khuynh-bảo thủ Đức nhào vô nội vụ, mà còn có cả nhiều bộ phận thuộc nhiều hội đoàn Việt nam sinh sống tại Cộng Hòa Liên bang Đức – tức là những nhóm người tỵ nạn, họ duy trì một thái độ phủ nhận Hồ Chí Minh mạnh mẽ hơn nhiều. Nhóm người này phổ biến một bức kháng thư, bức kháng thư vạch rõ rằng những trẻ em được gửi sang Đông Đức là con cái cán bộ, đám trẻ em này triệt để không hề dính dáng gì đến chiến tranh để phải được bảo toàn an ninh: chiến tranh chỉ xảy ra tại Miền Bắc Việt Nam vào năm 1964. Bức thư phản đối đòi hỏi những người hữu trách hãy mang dự án đi chôn vùi và thu thập được 1865 chữ ký. Nếu nhìn từ nhãn quan Bà Lengsfeld (2) thì ít nhất con thừ thách đã đứng vững vì

cuối cùng thì làn gió thổi ngược đã gây ra hiệu quả rõ rệt tại thị trấn nhỏ bé. Vào tháng bảy, Thị trưởng Hänisch còn bảo rằng phân chia đen trắng trong nhận thức về chiến tranh Việt nam và thời hậu chiến không phải việc của chúng ta. Khi được Neues Deutschland dò hỏi, ông ta đã cho biết ngay là sau mùa hè, Hội đồng Nghị viên sẽ lo về vấn đề này và sẽ lắng nghe cả các tiếng nói phản kháng (3). Theo tờ Sächsische Zeitung thì trong thời gian đó, Tiểu ban Kỹ thuật đã xem xét đơn xin của các doanh nhân Việt Nam muốn xây dựng một ngôi nhà và dựng lên một hàng rào cây xanh bao quanh khu kỷ niệm. Tuy nhiên chính thức thì người ta không còn muốn đối đầu với sự việc liên hệ nữa. Hai lần Neues Deutschland gạn hỏi về hiện tình nội vụ, cả hai lần ông Thị trưởng đều không trả lời.”

Khi chuyển đoạn văn tiếng Đức sang tiếng Việt, tôi không trực dịch ngôn ngữ mà chú trọng diễn đạt nội dung. Ngay đầu đề bài viết đã đáng cho chúng ta chú ý. Tác giả dùng động từ einknicken. Theo từ điển Duden, động từ này được dùng với nghĩa đen, nó không có nghĩa bóng. Khi bẻ gập các que diêm, người Đức nói Streichhölzer einknicken. Die Halme sind im Wind eingeknickt có nghĩa là các cọng cỏ (cọng lúa) gãy gập trong gió. Moritzburg knickt ein chỉ có thể hiểu là Moritzburg bị bẻ gập, Moritzburg bị bẻ gãy, Moritzburg bị thất bại, Moritzburg bị hỏng việc một cách bất ngờ. Ai bẻ gãy Moritzburg? Những người tỵ nạn cộng sản Việt Nam! Mà họ, những người tỵ nạn cộng sản Việt Nam, là ai? Đó là những con người có ein deutlich ablehnenderes Verhältnis zu Ho Chi Minh. Tính từ ablehnenderes nguyên gốc vốn là hiện tại phân từ (4) ablehnend của động từ ablehnen. Dịch ablehnend sang Anh ngữ hay Pháp ngữ, chúng ta có refusing hay refusant. Nhưng người Việt tỵ nạn chống cộng đang sinh sống tại Đức lại có thái độ ablehnender (5) cơ; nghĩa là không những họ phủ nhận họ Hồ, họ còn phủ nhận họ Hồ hơn các người Đức nữa! Đó là chưa kể tính từ deutlich nghĩa là mạnh mẽ, rõ ràng đi kèm theo ablehnender!

Nói của đáng tội, câu chuyện họ Hồ thăm Moritzburg cách đây gần sáu mươi năm thực ra cũng chẳng có gì là đáng để ý. “Bác” chỉ thăm các “cháu ngoan thiếu niên nhi đồng” có mấy tiếng đồng hồ và tháp tùng hướng dẫn “Bác” thì chỉ có một nhân vật người Đức hạng hai hạng ba. Ký giả viết bài cho tờ Neues Deutschland cho biết nhân vật đó là SED-Politiker Otto Buchwitz. Chức vụ cao cấp nhất của ông này trong guồng máy cộng sản Đông Đức là Ủy viên Thanh tra Trung ương Đảng và năm 1957 thì ông ta cũng về hưu rồi. Vào thời điểm đó, ông ta mang chức hàm là Cố vấn danh dự Trường Cao đẳng Kỹ thuật Dresden. Đang nghỉ hưu ở ngay Dresden mà Moritzburg chỉ cách Dresden có vài ba cây số, ông ta được chỉ định cùng đi với “Bác”. Cho gọn công việc, cho tiện sổ sách. Không rõ các lãnh tụ Đức cộng chớp bu thời đó còn bận những việc gì khác.

Ngày nay khi bọn Vixi trở lại Moritzburg, chúng đã cùng nhóm người Đức a tòng với chúng ôm ấp nhiều dự án coi bộ rất “hoành tráng”. Về hình thức, chúng sẽ mở rộng diện tích khu kỷ niệm để sử dụng trọn vẹn vùng đất rộng một ki-lô-mét vuông, theo

khế ước thuê mướn, thay vì chỉ để nguyên cái kiến trúc dơ bẩn, hoang tàn lớn bằng tám khăn lau mũi như hiện tại. Trên khu bất động sản đó, chúng sẽ xây một cái nhà sàn thu nhỏ theo kiểu Bắc bộ phủ nhằm trưng bày các hiện vật lịch sử do chúng góp nhặt được hay bịa đặt ra. Và năm 2017 này, chúng sẽ tổ chức lễ lạt linh đình để ăn mừng đại khánh 60 năm “Bác” đặt chân đến Moritzburg (1957-2017). Về nội dung còn “hoành tráng” hơn nữa. Moritzburg sẽ trở thành địa điểm hành hương cho dân bản xứ và khách ngoại quốc. Moritzburg hiện có một lâu đài cổ kính khá nổi tiếng. Moritzburg sẽ có một khu lưu niệm tân tạo rất vang danh. Khu lưu niệm này bảo tồn di tích bảo vệ trẻ em cần được che chở và trình bày tội ác chiến tranh do “tên đế quốc đầu sỏ, kẻ thù của nhân ta và nhân dân thế giới” đã, đang và sẽ gây ra. Gã đại sứ Việt cộng đã nói thế, gã doanh nhân Việt cộng đã bảo thế. Ông Thị trưởng Jörg Hänisch đã chủ trương như vậy, ông Dân biểu Andreas Lämmel, CDU, đã đồng ý như vậy. Tiền bạc chi phí thì khỏi lo, phía Vixi chịu hết, chịu tất.

Đánh cộng qua đối thoại bằng lý luận, bằng dẫn chứng; vận dụng trí tuệ, cân nhắc hơn thiệt để đánh cộng, những người Việt thực sự tỵ nạn cộng sản đã đạt được kết quả cụ thể, dứt khoát, không ai chối cãi được là: chuyện vinh danh tên tội đồ dân tộc và tội phạm nhân loại đã trở thành đại kỵ húy, không nhân vật người Đức nào dám to gan đá động đến nữa. Còn Moritzburg thì chỉ còn là nơi ghi lại chuyện đám trẻ con sang đây học hành mà thôi, như chính ông Jens Knechtel, quản lý Nhà thờ Tin lành, thú nhận. Dầu sao vẫn còn điều lẩn tránh, vướng mắc phải nói ra. Trong các chế độ cộng sản mang thú tính, trẻ con không được giáo dục mà bị nhồi sọ, bị tẩy não, bị ngu dân hóa, bị điều kiện hóa. Moritzburg đã tham gia quá trình tội ác đó. Moritzburg có nhớ đến đám trẻ con sang ăn nhờ ở đậu những năm nao thì lẽ ra cũng nên nhớ đến những thợ khách sang bán sức lao động tại nhà máy hóa chất Kapen ở Dassau để góp phần chế tạo những quả mìn dĩa PPM-2-Tellermine khi nổ thì banh xác nạn nhân thành mảnh vụn và Moritzburg cũng chẳng nên quên hơn một trăm công nhân từng luân phiên làm ca ngày ca đêm cho nhà máy giấy chuyên môn ở Leipzig nhằm in mấy triệu tờ bạc giấy và đồng bạc đồng để viện trợ cho Việt cộng tiến hành đổi tiền sau 1975, nghĩa là tiến hành ăn cướp công khai.

Về phần mình, những người Việt tỵ nạn cộng sản đã được chính giới và giới truyền thông Đức công nhận là hội nhập thành công. Tiến sĩ quá cố Rupert Neudeck còn bảo rằng “boat people” hát quốc ca Đức thuần thực hơn đội tuyển túc cầu quốc gia Đức! Tuy nhiên đây là lần đầu tiên một tờ báo cộng sản Đức công khai bày tỏ lòng khâm phục người tỵ nạn Việt Nam và đây cũng là lần đầu tiên người tỵ nạn Việt Nam ngẩng đầu hiên ngang lên tiếng bảo vệ chân lý lịch sử dân tộc, đánh bại các luận điệu tuyên truyền dối trá của cộng sản và cánh tả với sự tiếp tay hữu hiệu và nhiệt tình, kiên trì và sáng tạo của những người bạn quý phía Đức. Trong cuộc gặp gỡ các nhân vật thuộc Nhà thờ Tin lành tại Moritzburg hôm thứ sáu 09-12-2016, khách đến viếng đã tặng chủ nhân cuốn Dục, Der Deutsche. Mein Vietnam. Warum die Falschen siegten (Đức, Ông

Đức. Nước Việt Nam của tôi. Tại sao bọn lừa đảo đã thắng). Tác giả Uwe Siemon-Netto là một bằng hữu thân thiết của người tỵ nạn Việt Nam.

Xem chừng và xem như Moritzburg đã ê càng, đã chán chường, đã ngán ngẩm, đã cụt hứng.

BS Trần Văn Tích

Tác giả chú thích:

(1) Allerdings stießen sich nicht nur rechtskonservative deutsche Politiker an dem Vorhaben, sondern auch Teile der vietnamesischen Gemeinde in der Bundesrepublik – namentlich Gruppen von Flüchtlingen, die ein deutlich ablehnenderes Verhältnis zu Ho Chi Minh pflegen. Aus diesen Kreisen wurde eine Petition lanciert, die anmerkte, es habe sich bei den in die DDR geschickten Kindern um Sprösslinge von »Kadern« gehandelt, die zudem mitnichten vor dem Krieg in Sicherheit gebracht werden mussten: Dieser habe im Norden Vietnams erst 1964 begonnen. Die Petition forderte von den Verantwortlichen, die Pläne zu beerdigen, und fand 1865 Unterschriften.

Zumindest aus Sicht von Lengsfeld scheint die »Nagelprobe« bestanden zu sein; schließlich zeitigte der erhebliche Gegenwind in der kleinen Gemeinde deutliche Wirkung. Zwar mahnte Bürgermeister Hänisch noch im Juli, es sei »nicht an uns, die Geschichte des Vietnamkrieges und der Zeit danach in Gut und Böse einzuteilen«. Auf Anfrage des »nd« verwies er damals indes bereits auf eine nach dem Sommer geplante Befassung des Gemeinderats mit dem Thema, bei der »auch kritische Stimmen« zu Wort kommen sollten. Inzwischen hat sich laut der »Sächsischen Zeitung« zwar der Technische Ausschuss des Gemeinderates mit dem Bauantrag der vietnamesischen Geschäftsleute für den Pavillon sowie einen begrünten Zaun um das Areal befasst. Offiziell will man mit dem Thema aber nicht mehr konfrontiert werden. Zwei Nachfragen des »nd« zum derzeitigen Stand der Dinge ließ der Bürgermeister unbeantwortet.

(2) Trong bài bình luận của mình, bà Vera Lengsfeld xem vụ Moritzburg định tiếp tay Việt cộng vinh danh họ Hồ là “eine Nagelprobe für unsere Demokratie” (một thử thách cho nền dân chủ của chúng ta).

(3) Thị trưởng Jörg Hänisch năm lần bảy lượt hứa là sẽ triệu tập tại Moritzburg một buổi đối thoại trực tiếp giữa các thành phần chống đối và ủng hộ dự án trùng tu khu kỷ niệm. Chẳng hạn trong điện thư gửi cho Bà Ute Junker ngày 22-07-2016, ông Thị trưởng viết “(...) die von mir geplante Veranstaltung ist noch nicht terminiert. Ich bin noch bei der Koordinierung der Gesprächsteilnehmer. Sobald der Termin feststeht werde ich Ihnen eine Information zu kommen lassen.” Đại khái Ông ta cho biết còn đang thu xếp ngày gặp gỡ giữa các thành phần khác nhau và khi nào biết chắc ngày giờ tổ chức gặp mặt, Ông ta sẽ báo cho bà Ute Junker biết. Hoặc trong thư in trên giấy và gửi qua đường bưu điện đề ngày 10-10-2016 mà người nhận là Dr. Hubertus Knabe, ông Thị trưởng viết “(...) plane ich eine Gesprächsrunde mit interessierten Bürgerinnen und Bürgern.” [(...) tôi dự định tổ chức một buổi đối thoại giữa các nam nữ công dân để tâm đến vấn đề]. Lời hứa đó ông Thị trưởng không bao

giờ thực hiện. Nay đến lượt tiếp xúc với Neues Deutschland, ông Thị trưởng lại bảo rằng Hội đồng Nghị viên sở tại sẽ phụ trách vấn đề!

(4) Present participle.

(5) Khi muốn dùng thể so sánh ở cấp cao (superlative, superlatif) tiếng Đức thêm er vào tính từ; ví dụ klein là nhỏ, kleiner là nhỏ hơn.

Nguồn: Internet E-mail by Nguyen Thuong Vu chuyển

*Đăng ngày Thứ Hai, January 2, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*